

них об'єктів і структур управління необхідним персоналом, а також організація ефективного стимулювання їх діяльності;

- підсистема раціонального використання персоналу. Рішення задач, що стоять перед даною підсистемою, передбачає здійснення комплексу заходів по створенню високопродуктивних стабільних колективів, що також включає розвиток унікальних творчих здібностей кожного працівника.

Стан конкурентного середовища та ринків збуту також справляє великий вплив на потребу організації в людських ресурсах. Посилення конкуренції на стабільному ринку або на ринку, що звужується, як правило, означає, що організації необхідно планувати скорочення чисельності своїх працівників. І навпаки, коли немає конкуренції, стабільний прогноз підвищення попиту на продукцію свідчить про необхідність нарощування обсягів виробництва, а в більшості випадків – про збільшення чисельності персоналу.

Загальна потреба у фахівцях визначається залежно від трудомісткості закріплених функцій, норм керованості, ступені механізації управління і з урахуванням типових штатних розкладів. Зростання в нинішніх умовах ролі системи вищої освіти викликає необхідність підвищення рівня планування підготовки фахівців і підвищення ефективності їх використання.

Враховуючи всі фактори, сучасна концепція управління персоналом має бути спрямована на такі пріоритети, як збереження, кооперація, якість, партнерство, інтеграція, творчість. А у центрі стратегічної концепції управління персоналом знаходиться людина як найвища цінність для організації. Такий складний організм, яким є персонал сучасної організації, не може розглядати з тільки позицій змісту його формальної структури і розкладання її на окремі частини.

СУЧАСНІ ПІДХОДИ ДО ОРГАНІЗАЦІЇ УПРАВЛІННЯ ЕКОНОМІЧНОЮ БЕЗПЕКОЮ ПІДПРИЄМСТВА

Мирошніченко В.Ю.

Науковий керівник – Калашнікова Х.І., канд. екон. наук, доцент

Рівень управління фінансово-економічною безпекою підприємства відображає сукупність його ланок на певному щаблі ієрархії управління. В свою чергу, організаційне забезпечення управління економічною безпекою – це взаємопов'язана сукупність внутрішніх функціональних служб та підрозділів підприємства, які здійснюють розробку, прийняття і реалізацію управлінських рішень, що забезпечують захист його фінансово-економічних інтересів.

Отже, організаційна функція передбачає формування системи управління економічною діяльністю підприємства, установи, організації на основі прямих та зворотних зв'язків між керуючою та керованою системами.

Організаційна структура управління економічною безпекою підприємства повинна відповідати певним принципам:

1) адаптивність (здатність пристосовуватися до змін у зовнішньому середовищі);

2) гнучкість, динамізм (здатність швидко реагувати на зміни чинників зовнішнього середовища);

3) адекватність (постійна відповідність організаційної структури параметрам керованої системи);

4) спеціалізація (функціональна замкнутість структурних підрозділів, обмеження та конкретизація сфери діяльності кожної керуючої ланки);

5) оптимальність (налагодження раціональних зв'язків між рівнями та ланками управління);

6) оперативність (недопущення незворотніх змін у керованій системі за час прийняття рішення);

7) надійність (гарантованість достовірності передавання інформації);

8) економічність (відповідність витрат на утримання органів управління можливостям організації);

9) простота (легкість розуміння та пристосування до даної форми управління та участі у реалізації мети організації).

На основі цих принципів, можна виділити два підходи до організації управління економічною безпекою підприємства:

– без створення спеціалізованого підрозділу;

– зі створенням спеціалізованого підрозділу.

Якщо на підприємстві не створений спеціалізований підрозділ (відділ, служба) економічної безпеки, функції управління економічною безпекою підприємства виконуються його:

– власником чи керівником (якщо обсяги економічної діяльності невеликі);

– організаційними структурними одиницями: економічним відділом (діагностика фінансового стану, нейтралізація фінансових ризиків тощо); маркетинговим відділом (моніторинг зовнішнього середовища, конкурентна розвідка тощо) та юридичним відділом (правовий захист), відділ кадрів (підбір персоналу) та іншими.

У такому разі часто виникають проблеми координації роботи усіх структурних підрозділів підприємства щодо захисту його економічних

інтересів; розмежування обов'язків, повноважень і відповідальності у сфері економічної безпеки.

Вказані проблеми, а також зростання кількості загроз, ризиків і небезпек у господарській діяльності зумовлюють необхідність створення підрозділу (відділу, служби) економічної безпеки підприємства.

Таким чином, служба (відділ) економічної безпеки підприємства – це штатний структурний підрозділ підприємства, який підпорядковується безпосередньо його першому керівникові (власнику) і організовує у взаємодії з іншими структурними підрозділами (а також за необхідності, органами державної влади та управління, іншими зовнішніми суб'єктами) розроблення, реалізацію та контроль виконання заходів щодо захисту економічних інтересів підприємства від зовнішніх і внутрішніх загроз.

ЕФЕКТИВНІСТЬ УПРАВЛІННЯ ДІЯЛЬНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВА

Денисова А.О.

Науковий керівник – Боровик М.В., канд. екон. наук, доцент

Економічна ефективність діяльності будь-якого підприємства залежить від економічного ефекту, а також від витрат і ресурсів, які викликали даний ефект. Таким чином, економічна ефективність - величина відносна, що отримується в результаті зіставлення ефекту з витратами та ресурсами. Зазвичай аналізуються обидва показники, що характеризують успішність економічної діяльності підприємства, так як окремо показники ефекту та ефективності не можуть дати повної і всеосяжної оцінки підприємству.

Метою діяльності кожного виробничого підприємства є випуск продукції (виконання робіт, надання послуг) встановленого об'єму та якості, в визначені терміни. Але при встановленні масштабів діяльності підприємства необхідно керуватися не загальною та індивідуальною потребою в даній продукції, ще необхідно враховувати досягнення максимального рівню ефективності. Тому оцінювати якість роботи підприємства варто, перш за все, шляхом визначення економічної ефективності виробленої продукції. Зміна економічних відносин в Україні у зв'язку з переходом до ринкової економіки, вимагає уточнення методологічних основ визначення ефективності виробництва. Необхідно переоцінити не тільки сутність ефективності виробництва, скільки практику його визначення у нових умовах хазяйнування [1].

Економічна ефективність є однією із найважливіших характеристик суспільного виробництва. В сучасних умовах ефективність госпо-